

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2020. július 27.
(OR. en)

9949/20

**Intézményközi referenciaszám:
2020/0151(COD)**

EF 175
ECOFIN 676
SURE 13
CODEC 691

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2020. július 27.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2020) 282 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról és az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról szóló (EU) 2017/2402 rendeletnek a Covid19-világjárványt követő helyreállítás elősegítése érdekében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2020) 282 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2020) 282 final

Brüsszel, 2020.7.24.
COM(2020) 282 final

2020/0151 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról és az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról szóló (EU) 2017/2402 rendeletnek a Covid19-világjárványt követő helyreállítás elősegítése érdekében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2020) 120}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az (EU) 2017/2402 rendelet¹ (a továbbiakban: értékpapírosítási rendelet) és az 575/2013/EU rendelet² (a továbbiakban: CRR) együttesen meghatározza az értékpapírosítás általános uniós keretrendszerét, továbbá létrehozza az egyszerű, átlátható és egységesített (a továbbiakban: STS) értékpapírosítás egyedi keretrendszerét. A keretrendszer célja a biztonságos, mély, likvid és szilárd értékpapírosítási piac előmozdítása, amely képes széles és stabil befektetői kört vonzani, és ezáltal elősegíteni azt, hogy a finanszírozási források eljussanak a gazdaság azon területeire, ahol azokra a legnagyobb szükség van. Az új értékpapírosítási rendszer 2019 januárja óta működik a tőkepiaci unió létrehozására irányuló uniós törekvések egyik sarkalatos elemeként.

A Covid19-világjárvány által okozott súlyos gazdasági sokk és a járvány megfékezésére irányuló rendkívüli intézkedések messzemenő következményekkel járnak a gazdaságra nézve. A vállalkozások az ellátási lánc zavarai, ideiglenes bezárásokkal és a kereslet csökkenésével szembesülnek. A hatóságok az Unió és a tagállamok szintjén határozott intézkedéseket hoztak, hogy támogassák a fizetőképes vállalkozásokat abban, hogy átvészeljék a gazdasági tevékenység e súlyos, de átmeneti lassulását és a vele járó likviditáshiányt.

Az Európai Bizottság 2020. nyári gazdasági előrejelzése³ igen mély recessziót vetít előre, miután a gazdasági tevékenység 2020 első felében összeomlott, és a teljes 2020. évet tekintve az uniós reál-GDP 8,3 %-os visszaesése várható. A gazdasági visszaesés ennél fogva várhatóan sokkal súlyosabb lesz a 2009-ben tapasztaltnál képest, míg a helyreállítással kapcsolatos kilátások egyenlőtlenek és bizonytalanok. Az azonnali szükséghelyzeti intézkedéseket ezért olyan célzott intézkedéseknek kell kiegészíteniük, amelyek a hatásukat inkább középtávon kifejtve segítik elő a gyors helyreállítást.

Elengedhetetlen, hogy a bankok a következő hónapokban, a Covid19-válság közvetlen sokkhatásának elmúltával is képesek legyenek hitelt nyújtani a vállalkozásoknak. Ezért lényeges minden olyan eszköz létrehozása vagy korszerűsítése, amelynek segítségével a bankok fenntarthatják, vagy akár bővíthetik is kapacitásukat a reálgazdaság, és azon belül is különösen a kkv-k hitelezésére. E tekintetben az értékpapírosítás elsődleges támogató eszköz lehet. A hitelek forgalomképes értékpapírrá alakításával az értékpapírosítás banki tőkét szabadíthat fel további hitelnyújtás céljára, ezáltal szélesebb befektetői kör számára teheti lehetővé a gazdasági helyreállítás finanszírozását.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről.

³ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-performance-and-forecasts/economic-forecasts/summer-2020-economic-forecast-deeper-recession-wider-divergences_en

A jelenlegi keretrendszer két, a gazdasági helyreállítás támogatása szempontjából igen fontos vonatkozásában sem valósítja meg a benne rejlő lehetőségeket: a keretrendszer nem terjed ki az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra, továbbá nem alkalmas teljes mértékben a nemteljesítő kitettségek (NPE) értékpapírosítására.

Az értékpapírosítási keretrendszer átfogó felülvizsgálata 2022 januárjában esedékes, amelynek kapcsán indokolt esetben jogszabály-módosításra is sor kerül. Ennek ellenére ez a javaslat most fogalmaz meg a gazdasági helyreállítás során hasznosítható célzott módosításokat. A keretrendszer 2022. évi felülvizsgálatának és az esetleges jogszabály-módosítások kiváráásával a kívánatos jogi kiigazításokra csak néhány év múlva kerülne sor, így megghiúsulna az a cél, hogy az értékpapírosítás leghatékonyabb felhasználása a következő hónapokban előmozdítsa a gazdasági helyreállítást.

Ez a javaslat semmilyen tekintetben nem helyettesíti az említett felülvizsgálatot vagy kibővíti annak terjedelmét, hiszen a felülvizsgálat feladata, hogy átfogóan vizsgálja az új rendszer hatásait többek között olyan kérdésekre kiterjedően, mint a kockázatmegtartási módok, a magán-értékpapírosítások, valamint a közzétételi rendszer hatása. A soron következő felülvizsgálat emellett figyelembe veszi a tőkepiaci unióval foglalkozó magas szintű fórum ajánlásait⁴ az európai értékpapírosítási piac léptékváltására vonatkozóan.

A javasolt célzott módosítások ráadásul nemcsak a helyreállítás finanszírozásához járulnak hozzá, hanem pénzügyi rendszerünk rezilienciájához is: az STS keretrendszernek az eszközök mérlegen tartásával járó értékpapírosításra történő kiterjesztése várhatóan azt eredményezi majd, hogy a kiegészítő követelményei révén kisebb összetettséget és nagyobb átláthatóságot biztosító STS megjelölés az uniós értékpapírosítási piac nagyobb részére lesz alkalmazható. Így még erősebben ösztönözhetjük azt, hogy az értékpapírosításokra az STS értékpapírosítás szilárd keretrendszerében kerüljön sor, továbbá segíthetjük a bankokat abban, hogy megoszthassák a kockázatokat a tőkepiaci szereplőkkel, ami a tőkepiaci unióra vonatkozó projekt egyik célkitűzése.

- **Összhang a szakpolitikai terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az uniós értékpapírosítási rendszer 2019 januárja óta működik. A javasolt módosítások teljes összhangban állnak az értékpapírosítás területén meglévő szakpolitikai rendelkezésekkel. A területre vonatkozó rendelkezéseket felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok is tartalmazzák. A javasolt módosítások ezenkívül megfelelnek az intézményekre és felügyeletükre vonatkozó prudenciális követelményeknek is.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat az Európai Bizottság által a Covid19-világjárványt követő gazdasági helyreállítás megkönnyítése érdekében hozott szélesebb körű válaszintézkedések része a MiFID II és a tájékoztatóról szóló rendelet e javaslattal párhuzamosan elfogadott módosításaival együtt (pontos hivatkozás helye). A javaslat teljes mértékben összhangban van a koronavírus-válság gazdasági szempontjairól szóló 2020. március 13-i bizottsági közleménnyel⁵, a rendelkezésre álló források koronavírus elleni válaszintézkedések keretében történő felhasználásáról szóló

⁴ https://ec.europa.eu/info/files/200610-cmu-high-level-forum-final-report_en

⁵ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Beruházási Banknak és az eurócsoporthoz – A Covid19-járvány nyomán hozott koordinált gazdasági válaszintézkedések, COM(2020) 112 final, 2020.3.13.

2020. április 2-i bizottsági közleménnyel⁶, valamint a számviteli és prudenciális kereteknek az uniós banki hitelezés megkönnyítése érdekében történő alkalmazásáról szóló bizottsági értelmező közleménnyel⁷.

Az értékpapírosítási keretrendszer jelenleg is a tőkepiaci unió fontos építőeleme. A tőkepiaci unió a Bizottság egyik arra irányuló prioritása, hogy a pénzügyi rendszer elősegítse a munkahelyteremtést és a növekedést egy emberközpontú gazdaságban. Célja, hogy a megtakarításokat jobban felhasználja a növekedéshez, és több lehetőséget és jobb megtérülést biztosítson a megtakarítók és a befektetők számára. A vállalkozások számára nagyobb finanszírozási kínálatot kíván biztosítani fejlődésük különböző szakaszaiban, és oda kívánja terelni a beruházásokat, ahol azok a legproduktívabban használhatók, megnövelve az európai vállalkozások és projektek lehetőségeit. A mostani javaslat újabb lehetőségek biztosításával megerősíti és kibővíti a keretrendszert. A módosítások elősegítik, hogy a vállalkozások további finanszírozási forrásokhoz jussanak, a bankok erőteljesebben támogathassák a gazdaságot, változatosabbá váljanak a befektetési források, bővüljön a befektetői bázis, továbbá a piaci szereplők megoszthassák egymás között a kockázatokat, ugyanakkor elkerülhetők legyenek azok a szélsőségek, amelyek a pénzügyi válsághoz vezettek.

Végül pedig ez a kezdeményezés – különösen azáltal, hogy elhárítja a nemteljesítő kitettségek értékpapírosításával szembeni szabályozási akadályokat – összhangban áll az Ecofin Tanács 2017 júliusában elfogadott, az európai nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó cselekvési tervével⁸, valamint a bankunió kiteljesítéséről szóló bizottsági közleménnyel⁹. Mindkét dokumentum az értékcsökkenést elszenvedett eszközök másodlagos piacainak fejlesztését szorgalmazza. Az európai szemeszter keretében a tagállamok számára megfogalmazott ajánlások is kiemelik azt, hogy a nemteljesítő kitettségek kezeléséhez határozott intézkedésekre van szükség.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az STS rendelet jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke, amely hatáskört biztosít az európai intézmények számára olyan megfelelő intézkedések elfogadására, amelyek célja az egységes piac megteremtése és működése. Az elfogadott rendeleteket azok hatályának átmeneti szűkítését is beleértve kizárólag az uniós jogalkotó módosíthatja, ez esetben az EUMSZ 114. cikke alapján.

⁶ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Válaszintézkedések a koronavírus ellen – Minden rendelkezésre álló eurót az emberéletek és a megélhetés védelmére kell felhasználni minden lehetséges módon, COM(2020) 143 final, 2020.4.2.

⁷ Bizottsági értelmező közlemény a számviteli és prudenciális kereteknek az uniós banki hitelezés megkönnyítése érdekében történő alkalmazásáról (A vállalkozások és háztartások támogatása a Covid19-járvány közepette).

⁸ <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/>

⁹ Közlemény az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a bankunió kiteljesítéséről (2017. október 11.).

- **Szubszidiaritás**

A módosítások az uniós szabályozás olyan változtatásait jelentik, amelyek a Covid19-világjárványra reagálva a gazdasági helyreállítást támogatják. A tervezett módosításokkal elérni kívánt célkitűzések jobban megvalósíthatók uniós szinten, mint különböző nemzeti kezdeményezések révén. A javaslat nem lépi túl a célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéket.

Az uniós értékpapírosítási keretrendszert bevezető meglévő jogi keret létrehozására uniós szinten került sor. Az értékpapírosítás határokon átnyúló jellegéből adódóan a javasolt szabályok hatályának uniós szinten megfelelően összehangoltnak, koherensnek és következetesnek kell lennie, hogy az új szabályrendszer valóban eredményes legyen. A meglévő jogi keret továbbfejlesztése nem valósítható meg a tagállamok önálló fellépése révén. A tagállamok csak korlátozott mértékben fogadhatnak el nemzeti intézkedéseket, mivel az értékpapírosítási rendelet már uniós szinten harmonizált szabályokat rögzít, és a nemzeti szintű módosítások ellentétesek lennének a jelenleg hatályos uniós joggal. Uniós fellépés hiányában a meglévő szabályozási keret kevésbé hatékonyan tudná támogatni a hatóságok által uniós és nemzeti szinten hozott különböző intézkedéseket, és kevésbé tudna reagálni a rendkívüli piaci kihívásokra. Ha az Unió a továbbiakban már nem szabályozná e szempontokat, az értékpapírosítás belső piacára különböző szabályrendszerek vonatkoznának, ami széttöredezettséghez vezetne és aláásná az e területen nemrégiben létrehozott egységes szabálykönyvet. Ez egyenlőtlen versenyfeltételekhez és szabályozási arbitrázshoz vezetne.

A nemzeti szintű fellépés emellett nem tudja hatékonyan megteremteni az értékpapírosítás kockázatérzékenyebb kezelését – mivel a prudenciális kezelés már az uniós jogban rögzített –, és nem tudja biztosítani a például a közzétételre, előzetes vizsgálatra és kockázatmegtartásra vonatkozó, jelenleg különböző uniós jogi aktusokban foglalt említett rendelkezések következetességét és egységesítését sem.

- **Arányosság**

Az uniós fellépésre annak érdekében van szükség, hogy – a következetes prudenciális keretek fenntartásával – a Covid19-válságot követően a hitelintézeteknek és a befektetési vállalkozásoknak nagyobb kapacitása legyen a nagyvállalatok és a kkv-k hitelezésére, valamint arra, hogy mérlegüket megtisztítsák a nemteljesítő kitettségektől. A javasolt módosítások az arányosság elvével összhangban az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértékre korlátozódnak, és a hatályban lévő szabályokra épülnek. A javasolt módosítások kizárólag az uniós értékpapírosítási keretrendszerben a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó egyes rendelkezéseket érintenek olyan mértékben, amely közvetlenül a Covid19-válságot követő hónapokban a gazdaság helyreállításának támogatásához szükséges. A javasolt módosítások továbbá azokra a kérdésekre korlátozódnak, amelyek nem kezelhetők a jelenlegi szabályok által biztosított mérlegelési mozgástéren belül.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a javasolt szabálmódosítások a célkitűzésekkel arányosak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Ez a javaslat az értékpapírosítási rendelet módosítására irányul, típusa ezért rendelet. A javaslat céljai egyéb jogalkotási vagy operatív eszközzel nem valósíthatók meg.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

A javaslat az Európai Bankhatóság két jelentésén alapul: a szintetikus értékpapírosítás STS keretrendszeréről szóló, az értékpapírosítási rendelet 45. cikkének (1) bekezdése szerinti jelentésen (a továbbiakban: az STS szintetikus értékpapírosításról szóló jelentés)¹⁰ és a nemteljesítő kitétségek értékpapírosításának szabályozási kezelésével kapcsolatos véleményen (a továbbiakban: nemteljesítő kitétségekkel kapcsolatos vélemény)¹¹.

Az **STS szintetikus értékpapírosításról szóló jelentést** az értékpapírosítási rendelet 45. cikkének (1) bekezdése írja elő, amelynek értelmében az EBH vizsgálja az egyszerű, átlátható és egységesített – az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra korlátozott – szintetikus értékpapírosításra vonatkozó egyedi keretrendszer megvalósíthatóságát.

A vizsgálat alapján az EBH **STS szintetikus értékpapírosításról szóló jelentése** három ajánlást fogalmaz meg:

- az eszközök mérlegen tartásával járó értékpapírosításra korlátozva létre kell hozni az egyszerű, átlátható és egységesített szintetikus értékpapírosítás ágazatközi keretrendszerét;
- az STS megjelölés alkalmazhatósága érdekében a szintetikus értékpapírosításnak meg kell felelnie az egyszerűség, az egységesség és az átláthatóság javasolt kritériumainak;
- mérlegelni kell az eszközök mérlegen tartásával járó STS szintetikus értékpapírosításra vonatkozó differenciált tőkekövetelmény megállapításával járó kockázatokat és előnyöket.

A Bizottság az értékpapírosítási rendelet 45. cikkének (2) bekezdése alapján jelentést készített az egyszerű, átlátható és egységesített – az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra korlátozott – szintetikus értékpapírosításra vonatkozó egyedi keretrendszer létrehozásáról. A bizottsági jelentés a javaslat mellékletét képezi. Az EBH elemzésével egybehangzóan a bizottsági jelentésből kiderül, hogy a szintetikus értékpapírosításra vonatkozóan lehetséges olyan normákat rögzíteni, amelyek révén a hagyományos értékpapírosítással megegyező módon mérsékelhetők a strukturálási kockázatok (ügynöki kockázat, modellkockázat) elsődleges kiváltó okai, ennél fogva pedig kialakítható a szintetikus értékpapírosítások olyan altípusa, amely összehasonlítható az STS hagyományos értékpapírosítással. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy a szintetikus értékpapírosítási struktúra eredendően nagyobb veszteségeket eredményezne a hagyományos értékpapírosításhoz képest. Az elemzés nem utal olyan lényeges negatív következményre, amelyet előreláthatóan az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosítások egyedi STS keretrendszerének létrehozása idézne elő.

¹⁰ <https://eba.europa.eu/eba-proposes-framework-sts-synthetic-securitisation>

¹¹ <https://eba.europa.eu/eba-publishes-opinion-regulatory-treatment-non-performing-exposure-securitisations>

Az EBH **nemteljesítő kitettségekkel kapcsolatos véleménye** olyan finanszírozási eszközként vizsgálta az értékpapírosítás szerepét, amellyel a bankok megtisztíthatják mérlegüket a nemteljesítő kitettségektől. Az EBH elemzése megállapította, hogy az értékpapírosítási rendelet és a tőkekövetelményekről szóló rendelet több tekintetben is szűkíti a piac kapacitását a bankok mérlegéből kivezetett nemteljesítő eszközök felvételére, ezáltal nagyrészt a kétoldalú értékesítésekre korlátozza a piacot.

Az értékpapírosítási rendelet esetében az NPE értékpapírosítások korlátai a kockázatmegtartásra és a hitelnyújtási feltételekre vonatkozó követelmények bizonyos elemeiből erednek. A névleges értékek alkalmazása a kockázatmegtartás vonatkozásában eltúlozza a szándékolt követelményt, mivel nem veszi figyelembe azt az árendeményt, amellyel az alapul szolgáló eszközök átruházására sor kerül, és amely a befektetők tényleges kockázati veszteségét mutatja. A rendelet emellett nem teszi lehetővé, hogy a kockázatmegtartási követelményt a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó teljesítse, amely pedig az értékpapírosítást kezdeményezőhöz képest általában erősebben érdekelt az eszközök átstrukturálásában és értékének visszaszerzésében, így érdekei jobban igazodnak a befektetőkéhez. Végül az értékpapírosítási rendelet 9. cikkében a hitelnyújtási feltételekre vonatkozóan jelenleg előírt követelmények ugyancsak nem terjednek ki az NPE értékpapírosításokra. A javaslat a nemteljesítő kitettségek értékpapírosítása kapcsán tisztázza az értékpapírosítást kezdeményezőre vonatkozó ellenőrzési kötelezettségeket. A követelményeknek valójában figyelembe kell venniük az eszközök megvásárlásának sajátos körülményeit, valamint az értékpapírosítás típusát. Ezekben az esetekben nem feltétlenül állapíthatók meg bizonyosan az eszközök létrehozásának körülményei, viszont az eszközök minőségére és teljesítményére vonatkozóan előzetes vizsgálat végezhető az észszerű és megalapozott befektetési döntés érdekében.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat sürgős jellegére tekintettel nem került sor hatásvizsgálatra. Ugyanakkor külön bizottsági szolgálati munkadokumentum készült a módosításokból származó főbb költségek és hasznok elemzéséről. Ezenfelül a javaslat a már említett két EBH-dokumentumon, az STS szintetikus értékpapírosításról szóló jelentésen és a nemteljesítő kitettségekkel kapcsolatos véleményen alapul, amelyek részletesen elemzik a javasolt módosítások indokoltságát, és alapos megvitatásukra is sor került az érdekeltekkel.

A javasolt módosítások nem érintik a rendelet lényegét, így további kötelezettséget nem rónak a vállalkozásokra.

- **Alapjogok**

A javaslat vélhetően nem lesz közvetlen hatással az Európai Unió Alapjogi Chartájában előírt jogokra.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs költségvetési vonzata.

5. EGYÉB ELEMÉK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Mivel a javasolt eszköz rendelet, amely jelentős mértékben hatályos uniós jogon alapul, nincs szükség végrehajtási tervre. 2022 januárjáig sor kerül a módosítandó jogalkotási aktus teljes értékelésére, amely többek között felméri, hogy a jogalkotási aktus mennyire volt hatékony és eredményes a célkitűzései megvalósításában. Az értékelést adott esetben jogalkotási javaslat kíséri. Ezzel összefüggésben a felülvizsgálati és jelentéstételi követelmények szükség esetén igazodnának egymáshoz.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A) A csomag elemei közötti kölcsönhatás és következetesség

Ez a rendelet a tőkekövetelményekről szóló rendelet módosításaival együtt jogalkotási csomagot képez. Számos érdekelt rámutatott, hogy az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosítás STS megjelölésére vonatkozó elfogadhatósági kritériumok kidolgozása, valamint az NPE értékpapírosítások szabályozási akadályainak elhárítása önmagában nem elegendő ahhoz, hogy optimalizálja az értékpapírosítás szerepét a gazdaság helyreállításában. Az említett intézkedéseket újfajta prudenciális kezelésnek kell kiegészítenie többek között a tőkekövetelmények terén, amely jobban tükrözi az ilyen típusú értékpapírosítások sajátos jellemzőit.

A nemteljesítő kitétségek értékpapírosítására vonatkozó szabályozási keret hiányosságainak megszüntetése

A nemteljesítő kitétség (NPE) értékpapírosításának meghatározása (2. cikk)

Az NPE értékpapírosítást érintő szabályozási hiányosságok átfogó kezelése céljából a javaslat a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság munkájához igazodóan meghatározza a nemteljesítő kitétségek értékpapírosításának fogalmát.

Kockázatmegtartás (6. cikk)

A kockázatmegtartási követelmény teljesítését illetően az NPE értékpapírosításokra speciális rendszer vonatkozik, amelyben nagyobb figyelmet kapnak az ügyletek sajátos jellemzői. Nevezetesen a javaslat szerint a kockázatmegtartási követelmény számítása a különleges célú gazdasági egységre átruházott kitétségek diszkontált értéke alapján történne. Emellett az NPE ügylet hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtója átveheti a kockázatmegtartási szeletet az ügyletben betöltött különös pozíciójára tekintettel, amelynek révén érdekei a befektetőkéhez igazodnak.

A hitelnyújtási feltételek ellenőrzése (9. cikk)

A javaslat a nemteljesítő kitétségek értékpapírosítása kapcsán tisztázza az értékpapírosítást kezdeményezőre vonatkozó ellenőrzési kötelezettségeket.

Az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozása

A rendelet új szakasszal egészül ki, amely meghatározza az eszközök mérlegen tartásával járó, egyszerű, átlátható és egységesített (STS) szintetikus értékpapírosításra vonatkozó

kritériumokat. A valódi átruházással járó STS értékpapírosításokhoz hasonlóan az STS megjelölés a szintetikus ügyletek esetében sem azt jelenti, hogy az értékpapírosítás kockázatmentes, sokkal inkább úgy értendő, hogy a termék megfelel bizonyos kritériumoknak, és a gondosan eljáró, a kockázatot átvevő, illetve átadó fél, valamint az illetékes nemzeti hatóság képes lesz az ügylet kockázatainak elemzésére. A javasolt kritériumok a lehetséges legnagyobb mértékben igazodnak az STS hagyományos értékpapírosításra vonatkozó kritériumokhoz, azonban figyelembe veszik a szintetikus termék sajátos jellemzőit, valamint a szintetikus értékpapírosítás eltérő céljait is, ennél fogva az értékpapírosítást kezdeményezők és a befektetők védelmét egyaránt szolgálják (tekintettel arra, hogy az értékpapírosítást kezdeményező az előbbre sorolt ügyletrészsorozat megtartása révén egyben befektető is az ügyletben).

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról és az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról szóló (EU) 2017/2402 rendeletnek a Covid19-világjárványt követő helyreállítás elősegítése érdekében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Központi Bank véleményére,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) A Covid19-világjárvány rendkívüli mértékben sújtja a tagállamok lakosságát, vállalkozásait, egészségügyi rendszereit és gazdaságait. Az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló 2020. március 27-i, „Európa nagy pillanata: Helyreállítás és felkészülés – a jövő generációért” című közleményében^[1] a Bizottság hangsúlyozta, hogy a likviditás és a forráshoz jutás folyamatos kihívást jelent majd a következő hónapokban. Emiatt létfontosságú, hogy a meglévő pénzügyi jogszabályok célzott módosítása hozzájáruljon a Covid19-világjárvány által okozott súlyos gazdasági sokk utáni helyreállításhoz. Az intézkedéscsomag elfogadására „tőkepiaci helyreállítási csomag” néven kerül sor.
- (2) A Covid19-világjárvány által okozott súlyos gazdasági sokk és a járvány megfékezésére irányuló rendkívüli intézkedések messzemenő következményekkel járnak a gazdaságra nézve. A vállalkozások az ellátási lánc zavarai, ideiglenes bezárásokkal és a kereslet csökkenésével, a háztartások pedig munkanélküliséggel és jövedelemcsökkenéssel szembesülnek. A hatóságok az Unió és a tagállamok szintjén határozott intézkedéseket hoztak, hogy támogassák a háztartásokat és a fizetőképes vállalkozásokat abban, hogy átvészeljék a gazdasági tevékenység e súlyos, de átmeneti lassulását és a vele járó likviditáshiányt.

^[1] COM(2020) 456 final (2020.5.27.).

- (3) Fontos, hogy a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások (együttesen: intézmények) ott használják fel tőkéjüket, ahol arra a legnagyobb szükség van, és ehhez az uniós szabályozási keret – az intézmények prudens működésének biztosítása mellett – hozzájáruljon. A hatályos szabályok által biztosított rugalmasságon túlmenően az (EU) 2017/2402 rendelet célzott módosításainak biztosítaniuk kell, hogy az uniós értékpapírosítási keretrendszer is olyan eszköz legyen, amely támogatja a Covid19-világjárványt követő gazdasági helyreállítást.
- (4) A Covid19-válság okozta rendkívüli körülmények és a példátlan mértékű kihívások azonnali fellépést tettek szükségessé annak érdekében, hogy az intézmények elegendő forrás nyújtásával segíthessék a vállalkozásokat a Covid19-világjárvány miatt kialakult gazdasági sokk leküzdésében.
- (5) Az Európai Bankhatóság (EBH) a nemteljesítő kitettségek értékpapírosításának szabályozási kezelésével kapcsolatos véleményében¹² rámutatott, hogy a nemteljesítő kitettségek értékpapírosításához fedezetként bevont eszközökkel összefüggő kockázatok gazdasági szempontból eltérnek a teljesítő eszközök értékpapírosításával járó kockázatoktól. A nemteljesítő kitettségek értékpapírosítása az eszközök névleges vagy fennálló értékére alkalmazott árengedménnyel történik, amely tükrözi a piac értékelését többek között annak valószínűségéről, hogy az adósságátstrukturálási folyamat elégséges pénzforgalmat és megtérülést biztosít. A befektetők számára tehát az hordoz kockázatot, hogy az eszközökkel kapcsolatos adósságátstrukturálásból származó megtérülés nem fedezi a nemteljesítő kitettség nettó beszerzési értékét. A befektetők tényleges kockázati vesztesége így nem a portfólió névleges értékéhez kapcsolódik, hanem ahhoz az árengedményhez, amellyel az árat csökkentve az alapul szolgáló eszközök átruházására sor kerül. Helyénvaló tehát, hogy a nemteljesítő kitettségek értékpapírosítása esetében a diszkontált érték legyen a kockázatmegtartási érték számításának alapja.
- (6) Az alapul szolgáló eszközök teljesítménye kapcsán a kockázatmegtartási követelmény biztosítja a kibocsátók és a befektetők egyenérdekeltségét. Jellemzően a teljesítő eszközök értékpapírosítása során eladási oldalon az értékpapírosítást kezdeményező érdeke a meghatározó, aki sok esetben azonos az eredeti hitelezővel. Ezzel szemben az NPE értékpapírosításnál az értékpapírosítást kezdeményező arra törekszik, hogy megtisztítsa mérlegét a nemteljesítő eszközöktől, amelyekhez a továbbiakban semmilyen módon nem kíván kapcsolódni. Ezekben az esetekben az eszközök hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtója erősebben érdekelt az eszközök átstrukturálásában és értékének visszaszerzésében.
- (7) A pénzügyi válság előtt egyes értékpapírosítási tevékenységek úgynevezett „keletkeztető és szétosztó” modellt követtek. Ebben a modellben gyengébb minőségű eszközöket választottak ki értékpapírosítás céljából a befektetők kárára, akik végeredményben esetleg a szándékaikhoz képest nagyobb kockázatot viseltek. Az a követelmény, hogy az értékpapírosított eszközök létrehozásakor alkalmazott hitelnyújtási feltételeket ellenőrizni kell, az említett gyakorlat ismételt megjelenését hivatott megelőzni. Az NPE értékpapírosítás esetében azonban az ellenőrzés során sajátos, többek között a nemteljesítő eszközök megvásárlásával és az értékpapírosítás típusával kapcsolatos körülményeket kell figyelembe venni. Ezért a hitelnyújtási feltételek ellenőrzését úgy szükséges módosítani, hogy a befektető az észszerű és

¹² Az Európai Bankhatóság véleménye az Európai Bizottságnak a nemteljesítő kitettségek értékpapírosításának szabályozási kezeléséről (EBA-OP-2019-13, 2019. október 23.).

megalapozott befektetési döntés érdekében előzetes vizsgálatot végezhesen a nemteljesítő eszközök minőségére és teljesítményére vonatkozóan.

- (8) Az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosítás során egy – jellemzően nagyvállalati vagy kkv-hitelek tartalmazó – hitelállomány hitelkockázatának átruházására kerül sor hitelkockázati fedezeti megállapodás útján, amelynek keretében az értékpapírosítást kezdeményező kockázatot ad át a befektetőnek. A hitelkockázati fedezet pénzügyi biztosítékok vagy hitelderivatívák útján valósul meg, míg az eszközök tulajdonjoga az értékpapírosítást kezdeményezőnél marad, vagyis a hagyományos értékpapírosítástól eltérően azt nem ruházzák át különleges célú gazdasági egységre. A kockázat átadójaként az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettséget vállal arra, hogy hitelkockázati fedezeti prémiumot fizet, amelyből a befektetők hozama származik. A kockázat átvevőjeként pedig a befektető kötelezettséget vállal arra, hogy adott összegű hitelkockázati fedezeti kifizetést teljesít egy előre meghatározott hitelesemény bekövetkezésekor.
- (9) Biztosítani kell az értékpapírosítási struktúrák általános összetettsége, valamint az azzal járó kockázatok megfelelő mérséklését, továbbá azt, hogy a szabályozás ne ösztönözze az értékpapírosítást kezdeményezőket arra, hogy a szintetikus értékpapírosítást részesítsék előnyben a hagyományos értékpapírosítással szemben. Az eszközök mérlegen tartásával járó, egyszerű, átlátható és egységesített (STS) szintetikus értékpapírosításra vonatkozó követelményeknek tehát nagymértékben igazodniuk kell a hagyományos, valódi átruházással járó értékpapírosításra vonatkozó STS kritériumokhoz.
- (10) Az STS hagyományos értékpapírosításnak azonban vannak olyan követelményei, amelyek az STS szintetikus értékpapírosítási ügyleteknél nem alkalmazhatók a kétféle értékpapírosítás eltérő jellegéből adódóan, különösen pedig amiatt, hogy a szintetikus értékpapírosításoknál a kockázat átruházása hitelkockázati fedezeti megállapodás, és nem az alapul szolgáló eszközök értékesítése útján történik. Ezért szükség szerint az eltérések figyelembevételével módosítani kell az STS kritériumokat. Továbbá új, kifejezetten a szintetikus értékpapírosításokra vonatkozó követelményeket is be kell vezetni annak érdekében, hogy az STS keretrendszer csak az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra irányuljon, és a hitelkockázati fedezeti megállapodás struktúrája megfelelő védelmet nyújtson az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető pozíciója számára egyaránt. Az új követelményeknek az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető esetében is a partnerkockázat kezelését kell szolgálniuk.
- (11) A hitelkockázat-átruházás tárgyát olyan kitétségnek kell képeznie, amelyet hitelezési alaptevékenysége részeként egy uniós szabályozott intézmény keletkeztetett vagy vásárolt és szerepeltet a lezárás napján a mérlegében – csoportos struktúra esetén a konszolidált mérlegben. Az arra vonatkozó követelmény alkalmazásakor, hogy az értékpapírosítást kezdeményező a mérlegében szerepeltesse az értékpapírosított kitétségeket, az STS megjelölés nem terjedhet ki az arbitrázsjellegű értékpapírosításokra.
- (12) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek biztosítani kell, hogy ugyanazt a hitelkockázatot ne fedezze többszörösen azáltal, hogy a szintetikus értékpapírosítás nyújtotta hitelkockázati fedezetet egyéb hitelkockázati fedezettel egészíti ki.

Szilárdsága érdekében a hitelkockázati fedezeti megállapodásnak meg kell felelnie azoknak az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹³ 249. cikkében foglalt hitelkockázat-mérséklési követelményeknek, amelyeket a szintetikus értékpapírosítás útján jelentős kockázatátruházásra törekvő intézményeknek teljesíteniük kell.

- (13) Az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető közötti érdekellentét elkerülése, valamint az alapul szolgáló kitétségekre vonatkozóan átadott hitelkockázat terjedelme tekintetében a jogbiztonság garantálása érdekében a hitelkockázati fedezetnek hivatkozni kell azoknak az egyértelműen meghatározott jogalanyoknak vagy kötelezetteknek az egyértelműen meghatározott referenciakötelezettségeire, amelyekből az alapul szolgáló kitétségek származnak. Ezért naprakészen vezetett referencia-nyilvántartás útján mindenkor egyértelműen meg kell határozni azokat a referenciakötelezettségeket, amelyekre vonatkozóan a kockázat átadása történik. E követelménynek közvetetten szerepelnie kell abban a kritériumban is, amely meghatározza az eszközök mérlegen tartásával járó értékpapírosítást, és kizárja az arbitrázsjellegű értékpapírosítást az STS keretrendszer hatálya alól.
- (14) A hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján esedékes kifizetést kiváltó hiteleseményeknek magukban kell foglalniuk legalább az 575/2013/EU rendelet 178. cikkében említett eseményeket. Ezek az események a piac szemszögéből jól ismertek és felismerhetők, figyelembevételük célja a prudenciális kerettel való összhang biztosítása. A pénzügyi kötelezettségvállalásai teljesítésében aktuálisan vagy várhatóan nehézségekkel szembesülő adósnak nyújtott engedményeket magában foglaló átstrukturálási intézkedés nem zárhatja ki a hitelesemény bekövetkezését. Hiteleseményként viszont ki kell zárni az átstrukturálást a pénzügyi biztosítékok esetében azért, hogy a pénzügyi biztosíték a vonatkozó számviteli standardoknak megfelelően ne legyen származtatott pénzügyi eszközként kezelhető.
- (15) Megfelelően védeni kell az értékpapírosítást kezdeményező mint kockázatot átadó arra vonatkozó jogát, hogy tényleges veszteség esetén időben teljesített kifizetésben részesüljön. Az ügyleti dokumentációban ezért megbízható és átlátható elszámolási folyamatot szükséges rögzíteni a referenciaportfólióban keletkezett tényleges veszteségek megállapítása céljából annak érdekében, hogy az értékpapírosítást kezdeményező mindenképpen megkapja a neki járó kifizetést. Mivel a veszteségek kiszámítása hosszadalmas lehet, továbbá annak érdekében, hogy az értékpapírosítást kezdeményező időben hozzájusson a neki járó kifizetésekhez, a hitelesemény bekövetkezését követő hat hónapon belül időközi kifizetést kell teljesíteni. Emellett végső korrekciós mechanizmusra is szükség van ahhoz, hogy az időközi kifizetések mindenképpen fedezzék a ténylegesen felmerült veszteségeket, ugyanakkor a befektetőknek se származzon káruk az időközi veszteségek túlfizetéséből. A veszteségelszámolási mechanizmusnak emellett egyértelműen meg kell határozni azt a maximális időtartamot, amellyel az érintett kitétségek átstrukturálási folyamata meghosszabbítható. A hosszabbítás időtartama nem haladhatja meg a két évet. A veszteségelszámolási mechanizmusnak tehát az értékpapírosítást kezdeményező szemszögéből biztosítania kell a hitelkockázati fedezeti megállapodás eredményességét, ugyanakkor a befektetők számára is garantálnia kell a jogbiztonságot fizetési kötelezettségeik lejáratának időpontját illetően, hozzájárulva ezzel a piac megfelelő működéséhez.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (16) Elterjedt piaci gyakorlat az ellenőrzést végző harmadik fél igénybevétele, amely az ügyletben részes felek mindegyike számára erősíti a jogbiztonságot, ezáltal csökkenti a veszteségmegosztási folyamat kapcsán esetlegesen felmerülő jogviták valószínűségét. Annak érdekében, hogy az ügylet veszteségelszámolási mechanizmusa megbízhatóbb legyen, ellenőrzést végző harmadik felet kell kijelölni, aki hitelesemény bekövetkezésekor meghatározott szempontok szerint tényszerűen felülvizsgálja a hitelkockázati fedezet helyállóságát és pontosságát.
- (17) A hitelkockázati fedezeti prémium kizárólag a fedezett ügyletrészsorozat fennálló összegétől és hitelkockázatától függhet. Az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítások esetében nem megengedhető a független prémium, mivel annak alkalmazása veszélyeztethetné a kockázat eredményes átruházását az értékpapírosítást kezdeményezőtől mint kockázatot átadótól a kockázatot átvevőkre. Az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosításokkal összefüggésben meg kell tiltani továbbá az egyéb megállapodásokat, például az előre fizetett prémiumot, a visszatérítési mechanizmusokat és a túlzottan összetett prémiumstruktúrákat is.
- (18) A hitelkockázati fedezet stabilitása és folytonossága érdekében az értékpapírosítást kezdeményező számára csak pontosan meghatározott, kivételes körülmények között engedhető meg az eszközök mérlegen tartásával járó STS szintetikus értékpapírosítás lejárat előtti megszüntetése. Az értékpapírosítást kezdeményező számára biztosítani kell a jogosultságot a hitelkockázati fedezet korai lezárására egyes meghatározott szabályozási események bekövetkezésekor, ugyanakkor ezzel csak olyan, tényleges jogszabályi vagy adózási változással járó esemény kapcsán élhet, amely jelentős kedvezőtlen hatással van az értékpapírosítást kezdeményező tőkekövetelményére vagy az ügylet gazdaságosságára a felek ügyletkötéskori várakozásaihoz képest, feltéve, hogy a változás akkor észszerűen nem volt előrelátható. Az eszközök mérlegen tartásával járó STS szintetikus értékpapírosítás nem tartalmazhat összetett lehívási záradékot az értékpapírosítást kezdeményező számára, ideértve a nagyon közeli lejáratú idejű lehívást is, amelynek célja a tőkehelyzet bemutatásának eseti és átmeneti megváltoztatása.
- (19) A szintetikus értékpapírosítási felár egyes ügylettípusoknál elterjedt, a befektetők és az értékpapírosítást kezdeményezők számára egyaránt hasznos mechanizmus, amellyel csökkenthetik a hitelkockázati fedezet költségét, illetve a kockázati kitettséget. E tekintetben a szintetikus értékpapírosítási felár egyes meghatározott lakossági eszközosztályok, például a kis- és középvállalkozások (kkv-k) hitelei és a fogyasztói hitelek esetében lényeges, amelyeknél a hozam és a hitelezési veszteség egyaránt magasabb más eszközosztályokhoz képest, és a veszteségeket az értékpapírosított kitettségre képzett értékpapírosítási felár fedezi. Ha azonban a befektetői pozícióhoz hozzárendelt szintetikus értékpapírosítási felár összege túlzottan magas, akkor nem feltétlenül lesz olyan reális helyzet, amelyben az értékpapírosítási pozíció befektetőjénél veszteség merül fel, így tényleges kockázatrüházásra sem kerül sor. A szabályozói aggályok enyhítése és e strukturális elem további egységesítése érdekében az eszközök mérlegen tartásával járó STS szintetikus értékpapírosításra vonatkozóan szigorú kritériumokat kell megállapítani, és biztosítani kell a szintetikus értékpapírosítási felárral kapcsolatos teljes körű tájékoztatást.
- (20) Az eszközök mérlegen tartásával járó STS szintetikus értékpapírosítással összefüggésben kizárólag jó minőségű hitelkockázati fedezeti megállapodás fogadható el. Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén ennek érdekében a fedezetnyújtásra jogosultak körét olyan szervezetekre kell szűkíteni, amelyek az 575/2013/EU rendelet szerint elismert fedezetnyújtók, és az említett rendelet harmadik

része II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súly tartozik hozzájuk. Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén az értékpapírosítást kezdeményezőnek mint kockázatot átadónak és a befektetőknek mint kockázatot átvevőknek jó minőségű biztosítékkal kell rendelkezniük, amely csak olyan formájú biztosíték lehet, amelyhez az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súly rendelhető, megfelelő letétkezelési megállapodások mellett. Ha a biztosítékot készpénz formájában nyújtják, akkor azt vagy harmadik fél hitelintézetnél kell tartani, vagy a kockázatot átadónál kell letétbe helyezni, mindkét esetben minimális hitelminőségi besoroláshoz kötöten.

- (21) A tagállamoknak ki kell jelölniük azokat az illetékes hatóságokat, amelyek felelősek azoknak a követelményeknek a felügyeletéért, amelyeket az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításnak teljesítenie kell az STS megjelölésre való alkalmassághoz. Az illetékes hatóság azonos lehet az annak felügyeletére kijelölt hatósággal, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek megfelelnek-e azoknak a követelményeknek, amelyek teljesítése hagyományos értékpapírosítások esetében az STS megjelölés feltétele. A hagyományos értékpapírosításhoz hasonlóan az illetékes hatóság eltérhet az annak felügyeletére kijelölt hatóságtól, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, az eredeti hitelezők, a különleges célú gazdasági egységek, a szponzorok és a befektetők teljesítik-e az (EU) 2017/2402 rendelet 5–9. cikke alapján rájuk vonatkozó prudenciális kötelezettségeket, mely rendelkezések prudenciális dimenziójára tekintettel a megfelelés felügyelete kifejezetten az érintett pénzügyi intézmények prudenciális felügyeletét ellátó illetékes hatóságok hatáskörébe tartozik.
- (22) Az (EU) 2017/2402 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (23) Mivel a rendelet céljait, nevezetesen az STS értékpapírosítási keretrendszernek az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra való kiterjesztését, valamint a hitelnyújtási kapacitás további növelése érdekében a nemteljesítő kitétségek értékpapírosításával szembeni szabályozási akadályoknak a banki hitelezésre vonatkozó prudenciális előírások enyhítése nélküli megszüntetését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az említett célok a léptékük és hatásuk miatt jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően. Az ugyanezen cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2017/2402 rendelet módosítása

Az (EU) 2017/2402 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk az alábbi 24., 25., 26., 27. és 28. ponttal egészül ki:

„24. »nemteljesítő kitétség értékpapírosítása (NPE értékpapírosítás)«: olyan értékpapírosítás, amelynél a fedezetet biztosító nemteljesítő kitétségek halmaza megfelel az 575/2013/EU rendelet 47a. cikkének (3) bekezdésében foglalt feltételeknek, és amelynek kihelyezéskori értéke a halmaz értékének legalább 90 %-a;

25. »hitelkockázati fedezeti megállapodás«: az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető között létrejött megállapodás, amely alapján az értékpapírosítást kezdeményező hitelderivatívák vagy pénzügyi biztosítékok útján a befektetőre ruházza át az értékpapírosított kitettségek hitelkockázatát azzal, hogy az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettséget vállal arra, hogy hitelkockázati fedezeti prémiumot fizet a befektetőnek, a befektető pedig kötelezettséget vállal arra, hogy hitelkockázati fedezeti kifizetést teljesít az értékpapírosítást kezdeményező részére a szerződésben meghatározott események bekövetkezésekor;

26. »hitelkockázati fedezeti prémium«: az az összeg, amelynek a befektető által ígért hitelkockázati fedezet fejében a befektető részére történő kifizetésére az értékpapírosítást kezdeményező a hitelkockázati fedezeti megállapodásban kötelezettséget vállalt;

27. »hitelkockázati fedezeti kifizetés«: az az összeg, amelynek a hitelkockázati fedezeti megállapodásban meghatározott hitelesemény bekövetkezésekor az értékpapírosítást kezdeményező részére történő kifizetésére a befektető a hitelkockázati fedezeti megállapodásban kötelezettséget vállalt;

28. »szintetikus értékpapírosítási felár«: az ügyleti dokumentációban rögzített, az értékpapírosítást kezdeményező által tett kötelezettségvállalás összege, amely a referenciaportfólióban az ügylet élettartama alatt esetlegesen keletkezett veszteségeket fedezi.”

2. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„NPE értékpapírosítás esetén az e bekezdésben előírt követelményt a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó is teljesítheti.”

b) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés b)–e) pontjától eltérően NPE értékpapírosításkor az említett pontok alkalmazásában megtartott jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség legalább azon értékpapírosított kitettségek nettó értékének 5 %-a, amelyek az 575/2013/EU rendelet 47a. cikkének (3) bekezdése szerinti nemteljesítő kitettségnek minősülnek.

A nemteljesítő kitettség nettó értékének megállapításához a kitettség névleges értékéből, illetve adott esetben a kihelyezéskor fennálló összegéből le kell vonni az ekkor meghatározott, vissza nem fizetendő vételárengedményt.”

3. A 9. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e bekezdésben előírt követelmény nem alkalmazandó azokra az alapul szolgáló kitettségekre, amelyek az 575/2013/EU rendelet 47a. cikkének (3) bekezdése szerinti nemteljesítő kitettségnek minősültek akkor, amikor az értékpapírosítást kezdeményező megvásárolta őket az érintett harmadik féltől.”

4. A 18. cikk első bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az értékpapírosítás megfelel az e fejezet 1., 2. vagy 2a. szakaszában meghatározott valamennyi követelménynek és az ESMA megkapta a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést;”

5. A 19. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cikk címe helyébe a következő szöveg lép:
„Egyszerű, átlátható és egységesített hagyományos értékpapírosítás”
- b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(1) A 20., 21. és 22. cikkben foglalt követelményeknek megfelelő, ABCP-programnak vagy ABCP-ügyletnek nem minősülő értékpapírosítások és az eszközök mérlegen tartásával járó értékpapírosítások STS értékpapírosításnak tekintendők.”
6. A szöveg a következő 2a. szakasszal egészül ki:

**„2A. SZAKASZ AZ ESZKÖZÖK MÉRLEGEN TARTÁSÁVAL JÁRÓ, EGYSZERŰ,
ÁTLÁTHATÓ ÉS EGYSÉGESÍTETT ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSRA VONATKOZÓ
KÖVETELMÉNYEK**

26a. cikk

**Az eszközök mérlegen tartásával járó, egyszerű, átlátható és egységesített
értékpapírosítás**

- (1) Az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítás olyan szintetikus értékpapírosítás, amely teljesíti a 26b–26e. cikkben előírt követelményeket.
- (2) Az EBH az ESMA-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el a 26b–26e. cikkben foglalt követelmények összhangolt értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan.

26b. cikk

Az egyszerűsége vonatkozó követelmények

- (1) Az értékpapírosítást kezdeményező az Unióban felhatalmazással vagy engedéllyel rendelkező szervezet. Az alapul szolgáló kitétségek vonatkozásában jár el értékpapírosítást kezdeményezőként.
Az az értékpapírosítást kezdeményező, amely saját számlára megvásárolja, majd értékpapírosítja egy harmadik fél kitétségeit, a harmadik féltől megvásárolt kitétségekre a hitelnyújtás, beszedés, átstrukturálás és kezelés tekintetében nem kevésbé szigorú szabályokat alkalmaz azoknál, amelyek az értékpapírosítást kezdeményező nem vásárolt kitétségeire vonatkoznak.
- (2) Az alapul szolgáló kitétségek kihelyezésére az értékpapírosítást kezdeményező alaptevékenysége keretében kerül sor.
- (3) A lezárás napján az alapul szolgáló kitétség az értékpapírosítást kezdeményező vagy a vele azonos csoporthoz tartozó szervezet mérlegében szerepel.

E bekezdés alkalmazásában csoportnak minősül:

- a) az 575/2013/EU rendelet első része II. címének 2. fejezete szerinti prudenciális konszolidáció körébe tartozó jogalanyok csoportja;
- b) a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott csoport.

- (4) Az értékpapírosítást kezdeményező nem fedezheti kétszeresen az ügylet alapjául szolgáló kivettség hitelkockázatát.
- (5) A hitelkockázati fedezeti megállapodás megfelel az 575/2013/EU rendelet 249. cikkében foglalt hitelkockázat-mérséklési szabályoknak, vagy ha az említett cikk nem alkalmazható, az abban foglaltaknál nem kevésbé szigorú követelményeknek.
- (6) Az értékpapírosítást kezdeményező nyilatkozik arról, hogy az alábbi követelmények teljesülnek:
- a) az értékpapírosítást kezdeményező vagy a vele azonos csoporthoz tartozó szervezet rendelkezik az alapul szolgáló kivettségek korlátozástól mentes és érvényes tulajdonjogával és az azokhoz kapcsolódó járulékos jogokkal;
 - b) ha az értékpapírosítást kezdeményező az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, vagy a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító, az értékpapírosítást kezdeményező vagy a vele azonos konszolidált felügyeleti körbe tartozó szervezet a mérlegében szerepelteti az alapul szolgáló kivettségek hitelkockázatát;
 - c) az értékpapírosított portfólióba történő felvételének időpontjában az alapul szolgáló kivettségek mindegyike megfelel az elfogadhatósági kritériumoknak, valamint – a 26e. cikkben említett hitelesemény bekövetkezését kivéve – a hitelkockázati fedezeti kifizetésre vonatkozó egyéb feltételeknek;
 - d) az értékpapírosítást kezdeményező legjobb tudomása szerint az alapul szolgáló kivettségek mindegyike jogszerű, érvényes, kötelező erejű és érvényesíthető kötelezettséget tartalmaz a kötelezett számára az adott szerződésben meghatározott összegek megfizetésére vonatkozóan;
 - e) az alapul szolgáló kivettségek olyan hitelezési feltételeknek felelnek meg, amelyek nem kevésbé szigorúak az értékpapírosítást kezdeményező által a hasonló, de nem értékpapírosított kivettségek esetében alkalmazottaknál;
 - f) az értékpapírosítást kezdeményező legjobb tudomása szerint a kötelezettek egyike sem érintett valamely alapul szolgáló kivettséghez kapcsolódó kötelezettségei súlyos megsértésében vagy mulasztásában azon a napon, amelyen az adott alapul szolgáló kivettség bekerül az értékpapírosított portfólióba;
 - g) az értékpapírosítást kezdeményező legjobb tudomása szerint az ügyleti dokumentáció nem tartalmaz valótlan információt az alapul szolgáló kivettségek részleteiről;
 - h) az ügylet lezárásának vagy az alapul szolgáló kivettség értékpapírosított portfólióba való felvételének napjáig nem került sor az alapul szolgáló kivettség végrehajthatóságát vagy behajthatóságát érintő módosításra a kötelezett és az eredeti hitelező között az alapul szolgáló kivettségre vonatkozóan létrejött szerződésben.
- (7) Az alapul szolgáló kivettségeknek olyan előre meghatározott, egyértelmű és dokumentált értékpapírosítási feltételeket kell teljesíteniük, amelyek nem teszik lehetővé e kivettségállomány diszkrecionális alapon történő aktív kezelését.

E bekezdés alkalmazásában a nyilatkozatokat és szavatosságvállalásokat sértő alapul szolgáló kivettségek helyettesítése, illetve feltöltési időszakot tartalmazó

értékpapírosítás esetén a meghatározott feltöltési feltételeket teljesítő kitétségek felvétele nem tekintendő aktív portfóliókezelésnek.

Az ügylet lezárásának napját követően felvett kitétségeknek olyan elfogadhatósági kritériumokat kell teljesítenie, amelyek nem kevésbé szigorúak az alapul szolgáló kitétségek eredeti kiválasztása során alkalmazottaknál.

Az ügyletből olyan alapul szolgáló kitétség távolítható el:

- a) amelyet visszafizettek vagy amely egyébként lejárt;
- b) amelyet az értékpapírosítást kezdeményező szokásos üzletmenete keretében elidegenítettek, feltéve, hogy az elidegenítés nem minősül az 575/2013/EU rendelet 250. cikke szerinti burkolt támogatásnak;
- c) amelyet az alapul szolgáló kitétség szokásos kezelése során végrehajtott, nem hitelezésből adódó módosítás (például az adósság refinanszírozása vagy átstrukturálása) érint;
- d) amely az ügyletbe történő felvételekor nem felelt meg az elfogadhatósági kritériumoknak.

- (8) Az értékpapírosítást olyan alapul szolgáló kitétségek halmazára kell építeni, amelyek az egyes eszköztípusok tekintetében homogének, figyelembe véve az adott eszköztípus pénzáramlással kapcsolatos egyedi jellemzőit, ideértve a szerződéses, a hitelkockázati és az előtörlesztési jellemzőket is. Az eszközök egy-egy halmazába csak egyféle eszköztípus tartozhat.

Az alapul szolgáló kitétségeknek szerződés alapján kötelező és végrehajtható kötelezettségeket kell tartalmazniuk, amelyekért az adósok és adott esetben a garanciavállalók korlátlan felelősséggel tartoznak.

Az alapul szolgáló kitétségeknek olyan meghatározott rendszeres kifizetésekkel kell járniuk, amelyeknek fizetési részletei különböző összegűek is lehetnek, és amelyek bérletidő-fizetéshez, tőketörlesztéshez vagy kamatfizetéshez vagy az említett kifizetések garanciájaként nyújtott eszközökből származó jövedelemhez fűződő joghoz kapcsolódnak. Az alapul szolgáló kitétségek finanszírozott vagy lízingelt eszközök eladásából származó bevételt is generálhatnak.

Az alapul szolgáló kitétségek között nem lehetnek a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok, kivéve a kereskedési helyszínen nem jegyzett vállalati kötvényeket.

- (9) Az alapul szolgáló kitétségek nem tartalmazhatnak értékpapírosítási pozíciókat.
- (10) A potenciális befektetőket indokolatlan késedelem nélkül, teljeskörűen tájékoztatni kell az alapul szolgáló kitétségek kihelyezésére vonatkozó hitelezési feltételekről és a korábbi hitelezési feltételekhez képest történt lényeges változásokról. Az alapul szolgáló kitétségek keletkeztetése a különleges célú gazdasági egységnek nem minősülő kötelezett korlátlan felelősségvállalásával történik. Az alapul szolgáló kitétséget érintő hitelnyújtási vagy kihelyezési döntésben harmadik fél nem vehet részt.

Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitétségek lakáshitelek, a hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azzal hirdettek és nyújtottak, hogy a hitelkérelmező vagy – adott esetben – a közvetítő tájékoztatást kapott arról, hogy a közölt információkat a hitelező nem feltétlenül ellenőrzi.

A hitelfeltevő hitelképességének vizsgálata során be kell tartani a 2008/48/EK irányelv 8. cikkében, valamint a 2014/17/EU irányelv 18. cikkének (1)–(4) bekezdésében, (5) bekezdésének a) pontjában és (6) bekezdésében megállapított követelményeket, vagy adott esetben harmadik országok egyenértékű követelményeit.

Az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy eredeti hitelezőnek szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitettségekhez hasonló jellegű kitettségek kihelyezése terén.

- (11) Az alapul szolgáló kitettségek a kiválasztásuk időpontjában pedig nem tartalmazhatnak az 575/2013/EU rendelet 178. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nemteljesítő kitettségeket vagy olyan, kedvezőtlen hiteltörténetű adóssal vagy garanciavállalóval szembeni kitettségeket, aki/amely az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint:
- a) a kihelyezést megelőző három éven belül fizetéseképtelenséget jelentett vagy akinek/amelynek a hitelezői számára valamely bíróság fizetés elmulasztása miatt jogerősen, jogorvoslati eljárásban nem támadható módon végrehajtási jogot keletkeztetett vagy anyagi kártérítést ítélt meg, vagy akinek/amelynek az esetében az alapul szolgáló kitettségek kiválasztásának időpontját megelőző három évben a nemteljesítő kitettségek tekintetében adósságátütemezésre került sor, kivéve, ha:
 - i. az átütemezett alapul szolgáló kitettség tekintetében az átütemezés időpontjától kezdve nem merült fel új hátralék, és az átütemezésre legalább egy évvel az alapul szolgáló kitettségek kiválasztását megelőzően került sor; és
 - ii. az értékpapírosítás kezdeményezője a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjával és e) pontjának i. alpontjával összhangban nyújtott tájékoztatásban kifejezetten megjelöli az átütemezett alapul szolgáló kitettségek arányát, az átütemezés idejét és részleteit, továbbá azt, hogy e kitettségek az átütemezés óta hogyan teljesítenek;
 - b) az alapul szolgáló kitettség kihelyezésének időpontjában adott esetben szerepelt a kedvezőtlen hiteltörténetű személyek nyilvánosan hozzáférhető jegyzékében vagy, amennyiben ilyen nyilvánosan hozzáférhető jegyzék nem létezik, az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező rendelkezésére álló egyéb hasonló jegyzékben;
 - c) olyan hitelminősítéssel vagy hitelbírálati pontszámmal rendelkezik, amely azt jelzi, hogy jelentősen nagyobb a kockázata a szerződésben vállalt fizetési kötelezettségek teljesítése elmaradásának, mint az értékpapírosítás kezdeményezőjének tulajdonában álló hasonló, nem értékpapírosított kitettségek esetében.
- (12) Az adósoknak a kitettségek ügyletbe történő felvételének időpontjáig már legalább egy alkalommal törleszteniük kell, kivéve, ha:
- a) az értékpapírosítás egy összegben törlesztendő kitettségekből vagy az egy évnél rövidebb futamidejű kitettségekből, többek között – de nem kizárólagos jelleggel – a rulírozó hitelek havi részletfizetéséből képzett rulírozó értékpapírosítás;

- b) a valamely kitettséget refinanszírozó kitettség már szerepel az ügyletben.
- (13) Az EBH – az ESMA-val és az EIOPA-val szorosán együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák, hogy a (8) bekezdésben említett alapul szolgáló kitettségek közül melyek minősülnek homogénnek.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 6 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

26c. cikk

Az egységesítésre vonatkozó követelmények

- (1) Az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező a 6. cikkel összhangban teljesíti a kockázatmegtartási követelményeket.
- (2) Az értékpapírosításból eredő kamatláb- és devizakockázatot, valamint e kockázatoknak az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető kifizetéseire gyakorolt lehetséges hatását ismertetni kell az ügyleti dokumentációban. E kockázatokat megfelelően mérsékelni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. A befektetőt a hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján terhelő kötelezettségekre fedezetet nyújtó biztosíték pénzneme megegyezik a hitelkockázati fedezeti kifizetések pénznemével.

Különleges célú gazdasági egység bevonásával végzett értékpapírosítás esetén a különleges célú gazdasági egység befektetők részére teljesítendő kamatkifizetésekből eredő kötelezettségeinek összege semmikor nem haladhatja meg azt a bevételt, amely a különleges célú gazdasági egységnél az értékpapírosítást kezdeményezőtől és egyéb biztosítéki megállapodásokból származik.

A kamatláb- és devizakockázatok fedezése céljából kötött ügyletek kivételével az alapul szolgáló kitettségek portfóliója nem tartalmazhat származtatott termékeket. Az említett származtatott ügyleteket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardok szerint kell megkötni és dokumentálni.

- (3) Az ügyletkez kapcsolódó, referenciaráta alapján történő kamatfizetés meghatározható:
- a) általánosan használt piaci kamatlábak alapján vagy a forrásköltséget tükröző, általánosan használt ágazati kamatlábak alapján, amelyek nem alapulhatnak bonyolult képleteken vagy származtatott ügyleteken;
- b) a befektetőt a hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján terhelő kötelezettségekre fedezetet nyújtó biztosítékból származó bevétel alapján.

Az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, referenciaráta alapján történő kamatfizetéseket általánosan használt piaci kamatlábak alapján vagy a forrásköltséget tükröző, általánosan használt ágazati kamatlábak alapján kell meghatározni, amelyek nem alapulhatnak bonyolult képleteken vagy származtatott ügyleteken.

- (4) Az értékpapírosítást kezdeményezőt érintő jogérvényesítési eljárást követően a befektető jogérvényesítési intézkedést hozhat, megszüntetheti a hitelkockázati fedezeti megállapodást, vagy e két lehetőséggel egyidejűleg is élhet.

Különleges célú gazdasági egység bevonásával végzett értékpapírosításnál a hitelkockázati fedezeti megállapodás érvényesítéséről vagy megszüntetéséről szóló értesítés esetén a különleges célú gazdasági egységnél nem ragadhat benn pénzeszköz azon felül, ami a különleges célú gazdasági egység operatív működésének biztosításához, a nemteljesítő, még átstrukturálás alatt álló alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó fedezeti kifizetések teljesítéséhez, vagy ahhoz szükséges, hogy a befektetők részére az értékpapírosítás szerződéses feltételeinek megfelelő sorrendben teljesítsék a kifizetéseket.

- (5) A veszteségek megosztása az értékpapírosítási pozíció tulajdonosai között az ügyletrészsorozatok veszteségviselési rangsora szerint, a leginkább alárendelt ügyletrészsorozattal kezdődően történik.

Az ügyletrészsorozatok egyes kifizetési napokon fennálló összegének megállapítása az ügyletrészsorozatok rangsor szerinti törlesztésével, a leginkább alárendelt ügyletrészsorozattal kezdődően történik.

A nem rangsor szerinti törlesztést tartalmazó ügyleteknél az alapul szolgáló kitettségek meghatározott teljesítménye esetén a törlesztés az ügyletrészsorozatok veszteségviselési rangsora szerint módosul. Az ilyen teljesítménytől függő, a kifizetési sorrend visszaállítását kiváltó események közé kell tartoznia annak, ha az alapul szolgáló kitettségek hitelminősége egy előre meghatározott küszöbértéket meghaladóan romlik.

A fedezeti biztosítékkal ellátott ügyletrészsorozatok törlesztésekor a befektető visszakapja az ügyletrészsorozat törlesztésének megfelelő biztosítéki összeget.

Ha az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódóan a 26e. cikkben említett hitelesemény következik be és az adott kitettség átstrukturálási folyamata még nem zárult le, a hitelkockázati fedezet adott kifizetési napon fennmaradó összege legalább az alapul szolgáló kitettség fennálló névleges összege, az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódóan teljesített időközi kifizetések összegével csökkentve.

- (6) Rulírozó értékpapírosítás esetén az ügyleti dokumentáció meghatározza a gyorsított visszafizetéssel a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó eseményeket legalább az alábbiakra kiterjedően:

- a) az alapul szolgáló kitettségek hitelminősége elér egy előre meghatározott küszöbértéket vagy annál nagyobb mértékben romlik;
- b) a veszteségek mértéke meghaladja az előzetesen meghatározott küszöbértéket;
- c) nem sikerül elegendő új, az előre meghatározott elfogadhatósági kritériumokat teljesítő alapul szolgáló kitettséget létrehozni.

- (7) Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni az alábbiakat:

- a) a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó, a vagyonkezelő, az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások, vagy adott esetben a 26e. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzést végző

harmadik fél szerződéses kötelezettségei, feladatai és felelősségi köre;

- b) azok a rendelkezések, amelyek biztosítják a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó, a vagyonkezelő, az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások, vagy adott esetben a 26e. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzést végző harmadik fél helyettesítését a felsorolt szolgáltatók bármelyikének nemteljesítése vagy fizetéseképtelensége esetén úgy, hogy az ne eredményezze az érintett szolgáltatások megszűnését;
 - c) az alapul szolgáló kitétségekre a lezárás napján és azt követően vonatkozó kezelési eljárások, valamint az eljárások módosításának körülményei;
 - d) azok a kezelési szabályok, amelyeket a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó az alapul szolgáló kitétségek kezelése során az értékpapírosítás teljes futamideje alatt köteles betartani.
- (8) A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtónak szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitétségekhez hasonló kitétségek kezelése terén, és megfelelően dokumentált szabályzatokkal, eljárásokkal és kockázatkezelési kontrollintézkedésekkel kell rendelkeznie a kitétségek kezelésére vonatkozóan.
- A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó az alapul szolgáló kitétségekre vonatkozóan olyan kezelési eljárásokat alkalmaz, amelyek legalább olyan szigorúak, mint azok, amelyeket az értékpapírosítást kezdeményező alkalmaz a hasonló, nem értékpapírosított kitétségeknél.
- (9) Az értékpapírosítást kezdeményező naprakész referencia-nyilvántartást vezet, amelyben mindenkor azonosíthatók az alapul szolgáló kitétségek. A nyilvántartás megjelöli a referenciakötelezetteket, azokat a referenciakötelezettségeket, amelyekből az alapul szolgáló kitétségek származnak, valamint az egyes alapul szolgáló kitétségekre vonatkozóan a fedezett és a fennálló névleges összeget.
- (10) Az ügyleti dokumentáció a befektetők különböző osztályai közötti konfliktusok megfelelő időben történő kezelését elősegítő egyértelmű rendelkezéseket tartalmaz. Különleges célú gazdasági egység bevonásával végzett értékpapírosításnál egyértelműen meghatározza és elosztja az értékpapír-tulajdonosok között a szavazati jogokat, és egyértelműen azonosítja a befektetők felé fiduciáris kötelezettségeket teljesítő vagyonkezelői és más szervezetek felelősségi körét.

26d. cikk

Az átláthatóságra vonatkozó követelmények

- (1) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek az árazást megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére kell bocsátania az értékpapírosítás körébe bevont kitétségekhez alapvetően hasonló kitétségek statikus és dinamikus múltbeli nemteljesítési és veszteségadatait, például a késedelmes teljesítésekre és a nemteljesítésekre vonatkozó adatokat, valamint az adatok forrására és a hasonlóság feltételezésének indokaira vonatkozó információkat. Ezeknek az adatoknak legalább ötéves időszakra kell vonatkozniuk.

- (2) Az ügylet lezárását megelőzően megfelelő és független fél külső ellenőrzést végez az alapul szolgáló kitétségekből vett mintán, amelynek során egyebek mellett igazolja, hogy az alapul szolgáló kitétségek elfogadhatók a hitelkockázati fedezeti megállapodás szerinti hitelkockázati fedezetként.
- (3) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek az értékpapírosítás árazását megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére kell bocsátania egy forrásoldali pénzáramlási modellt, amely pontosan bemutatja az alapul szolgáló kitétségek és az értékpapírosítást kezdeményező, a befektetők, az egyéb harmadik felek és adott esetben a különleges célú gazdasági egység közötti pénzmozgások között fennálló szerződéses kapcsolatot; az árazás után pedig a befektetők részére folyamatosan, a potenciális befektetők részére pedig kérelem esetén kell ilyen modellt rendelkezésre bocsátania.
- (4) Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitétség lakáshitel, gépjárműhitel vagy gépjárműlízings, az értékpapírosítást kezdeményezőnek a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja értelmében közzétett információk részeként közzé kell tennie az említett lakáshitelekkel, gépjárműhitelekkel vagy gépjárműlízings-ügyletekkel finanszírozott eszközök környezeti teljesítményével kapcsolatos, rendelkezésre álló információkat.
- (5) A 7. cikknek való megfelelésért az értékpapírosítást kezdeményező viseli a felelősséget. A 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában előírt információkat a potenciális befektetők kérelmére az árazás előtt a rendelkezésükre kell bocsátani. A 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) és d) pontjában előírt információkat árazás előtt legalább tervezet vagy kezdeti változat formájában rendelkezésre kell bocsátani. A végleges ügyleti dokumentációt legkésőbb az ügylet lezárása után 15 nappal a befektetők rendelkezésére kell bocsátani.

26e. cikk

A hitelkockázati fedezeti megállapodásra, az ellenőrzést végző harmadik félre, valamint a szintetikus értékpapírosítási felárakra vonatkozó követelmények

- (1) A hitelkockázati fedezeti megállapodás kiterjed az alábbi hiteleseményekre:
 - a) az alapul szolgáló kitétség kötelezettje nem teljesíti fizetési kötelezettségét, ideértve az 575/2013/EU rendelet 178. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett nemteljesítést is;
 - b) az alapul szolgáló kitétség kötelezettje ellen csődeljárás indul, ideértve az 575/2013/EU rendelet 178. cikke (3) bekezdésének e) és f) pontjában említett elemeket is;
 - c) a pénzügyi biztosítéktól eltérő hitelkockázati fedezeti megállapodás esetében az alapul szolgáló kitétséget átstrukturálják, ideértve az 575/2013/EU rendelet 178. cikke (3) bekezdésének d) pontjában említett elemeket is.

Minden hiteleseményt dokumentálni kell.

Az (EU) 2015/227 bizottsági végrehajtási rendelet* V. melléklete 30. szakaszának 163–183. pontjában említett átstrukturálási intézkedéseknek az alapul szolgáló kitétségekre történő alkalmazása nem zárja ki az elfogadható hitelesemények bekövetkezését.

- (2) A hiteleseményt követő hitelkockázati fedezeti kifizetés számítása az értékpapírosítást kezdeményezőnél vagy a hitelezőnél ténylegesen felmerült, az érintett félnél az adott kivettségtípusokra alkalmazott általános átstrukturálási szabályokkal összhangban megállapított, és a kifizetés teljesítésének időpontjában az érintett fél pénzügyi kimutatásaiban megjelenített veszteség alapján történik. A végső hitelkockázati fedezeti kifizetés az érintett alapul szolgáló kivettségre vonatkozó adósságátstrukturálási folyamat végét követő meghatározott időn belül teljesítendő akkor, ha az adósságátstrukturálási folyamat a hitelkockázati fedezeti megállapodás lejáratú időpontja vagy lejárat előtti megszüntetése előtt lezárul.

Időközi hitelkockázati fedezeti kifizetést kell teljesíteni az (1) bekezdésben említett hiteleseményt követő hat hónapon belül akkor, ha az érintett alapul szolgáló kivettségen keletkezett veszteség átstrukturálási folyamata az említett hat hónapos időszak végéig nem zárul le. Az időközi hitelkockázati fedezeti kifizetés összege legalább a következők közül a magasabb összeg:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező pénzügyi kimutatásaiban az időközi kifizetés időpontjában az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban megjelenített értékvesztés;
- b) adott esetben az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 3. fejezetével összhangban meghatározott nemteljesítéskori veszteségráta.

Időközi hitelkockázati fedezeti kifizetés esetén az első albekezdésben említett végső hitelkockázati fedezeti kifizetés célja, hogy az időközi veszteségelszámolást a ténylegesen felmerült veszteségnek megfelelően kiigazítsa.

Az időközi és a végső hitelkockázati fedezeti kifizetés számítási módszerét a hitelkockázati fedezeti megállapodás rögzíti.

A hitelkockázati fedezeti kifizetés arányos a vonatkozó alapul szolgáló kivettség fennálló névleges összegének a hitelkockázati fedezeti megállapodással biztosított részével.

Az értékpapírosítást kezdeményező hitelkockázati fedezeti kifizetésre való jogosultsága érvényesíthető. A befektetők által az értékpapírosítás kapcsán fizetendő összegeket azok értékhatáraival együtt a hitelkockázati fedezeti megállapodás rögzíti. Az összegeknek a körülményektől függetlenül kiszámíthatóknak kell lenniük. A hitelkockázati fedezeti megállapodás egyértelműen meghatározza azokat a körülményeket, amelyek esetén a befektetők kötelesek kifizetést teljesíteni. A (4) bekezdésben említett, ellenőrzést végző harmadik fél értékeli, hogy felmerült-e ilyen körülmény.

A hitelkockázati fedezeti kifizetés összegének kiszámítása a bekövetkezett hiteleseménnyel érintett egyedi alapul szolgáló kivettség szintjén történik.

- (3) A hitelkockázati fedezeti megállapodás meghatározza azt a maximális időtartamot, amellyel az (1) bekezdésben említett hitelesemény bekövetkezésével érintett alapul szolgáló kivettségre vonatkozó átstrukturálási folyamat meghosszabbítható, amennyiben az átstrukturálási folyamat a hitelkockázati fedezeti megállapodás lejáratú időpontjáig vagy lejárat előtti megszüntetéséig nem zárult le. A hosszabbítás időtartama nem haladhatja meg a két évet. A hitelkockázati fedezeti megállapodás rendelkezik arról, hogy a hosszabbítási időtartam lejáratának napjáig végső hitelkockázati fedezeti kifizetést kell teljesíteni azon végleges veszteségbecslés

alapján, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező a kifizetés időpontjában jelenít meg a pénzügyi kimutatásaiban.

A hitelkockázati fedezeti megállapodás megszüntetése esetén az adósságátstrukturálási folyamat az első albekezdésben leírtak szerint zajlik tovább a megállapodás megszüntetése előtt bekövetkezett és még lezáratlan hitelesemények tekintetében.

A hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján fizetendő hitelkockázati fedezeti prémium szerkezetének kialakítása az alapul szolgáló kitettség teljesítményétől függ, és a fedezett ügyletrészsorozat kockázatát tükrözi. Ennek alkalmazásában a hitelkockázati fedezeti megállapodás nem rendelkezhet garantált prémiumról, előre fizetett prémiumról, visszatérítési mechanizmusról, vagy olyan egyéb mechanizmusról, amely révén elkerülhető vagy mérsékelhető a befektető veszteségviselése, vagy az ügylet lejáratát követően a kifizetett prémiumok részlegesen visszatéríthetők az értékpapírosítást kezdeményezőnek.

Az ügyleti dokumentáció az értékpapírosítás futamideje alatti egyes kifizetési napokra vonatkozóan rögzíti a hitelkockázati fedezeti prémium és az esetleges kamatszelvevények értékének számítási módját.

A befektető hitelkockázati fedezeti prémiumra való joga érvényesíthető.

- (4) Az értékpapírosítást kezdeményező az ügylet lezárásának napját megelőzően ellenőrzést végző harmadik felet jelöl ki. Az ellenőrzést végző harmadik fél a hiteleseményre vonatkozó értesítéssel érintett valamennyi alapul szolgáló kitettség tekintetében ellenőrzi a következőket:
- a) a hiteleseményre vonatkozó értesítésben megjelölt hitelesemény a hitelkockázati fedezeti megállapodás feltételeiben meghatározott hitelesemény;
 - b) az alapul szolgáló kitettség az érintett hitelesemény bekövetkezésekor szerepelt a referenciaportfólióban;
 - c) az alapul szolgáló kitettség a referenciaportfólióba való felvételének időpontjában teljesítette az elfogadhatósági kritériumokat;
 - d) az értékpapírosítási ügyletbe feltöltés eredményeként felvett alapul szolgáló kitettség esetén a feltöltés megfelelt a vonatkozó feltételeknek;
 - e) a veszteség végleges összege összhangban áll az értékpapírosítást kezdeményező eredménykimutatásában megjelenített veszteséggel;
 - f) a végső hitelkockázati fedezeti kifizetés teljesítésekor az alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó veszteségeket helyesen osztották meg a befektetők között.

Az ellenőrzést végző harmadik fél független az értékpapírosítást kezdeményezőtől és a befektetőktől, valamint adott esetben a különleges célú gazdasági egységtől is, és ellenőrzést végző harmadik félként való kijelölését a lezárás napjaig elfogadja.

Az ellenőrzést végző harmadik fél a hitelkockázati fedezeti kifizetésre vonatkozó igénytel érintett összes alapul szolgáló kitettség tételes ellenőrzése helyett mintavétel alapján is elvégezheti az ellenőrzést. A befektetők azonban kérhetik bármely alapul

szolgáltató kitételek elfogadhatóságának egyedi ellenőrzését akkor, ha a mintavétel alapján végzett ellenőrzést nem tartják megfelelőnek.

Az értékpapírosítást kezdeményező az ügyleti dokumentációban feltünteti az arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy az ellenőrzést végző harmadik fél rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely az első albekezdésben előírt követelmények teljesítéséhez szükséges.

- (5) Az értékpapírosítást kezdeményező kizárólag akkor zárhatja le az ügyletet a tervezett lejárati időpont előtt, ha az alábbi események bármelyike bekövetkezik:
- a) a befektető fizetése képtelenné válik;
 - b) a befektető a hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján esedékes összegek bármelyikét nem fizeti meg, vagy az ügyleti dokumentációban rögzített lényeges kötelezettségének nem tesz eleget;
 - c) lényeges szabályozási esemény következik be, beleértve az alábbiakat:
 - i. az uniós vagy nemzeti jogszabályok lényeges változása, az e jogszabályok hivatalosan közzétett értelmezésének az illetékes hatóságok általi lényeges megváltoztatása, vagy az ügylet adózásának vagy elszámolási módjának lényeges megváltozása, amely jelentős kedvezőtlen hatással van az értékpapírosítás vagy az alapjául szolgáló kitételek kapcsán az értékpapírosítást kezdeményező számára előírt tőkekövetelményre, valamennyi esetben az ügyletkötés időpontjában várt és észszerűen nem várható változások figyelembevételével;
 - ii. valamely illetékes hatóság úgy határoz, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy az értékpapírosítást kezdeményezővel kapcsolatban álló szervezet nem vagy már nem jogosult arra, hogy az értékpapírosításhoz kapcsolódóan jelentős kockázat átruházását jelenítse meg az 575/2013/EU rendelet 245. cikkének (3) bekezdésével kapcsolatban;
 - d) a jogosult gyakorolja az ügylet meghatározott időpontban történő lehívására vonatkozó jogát, és a lezárás napjától számított időtartam megegyezik az eredeti referenciaportfólió lezáráskor számított súlyozott átlagos élettartamával, vagy annál hosszabb;
 - e) a jogosult gyakorolja az 575/2013/EU rendelet 242. cikkének 1. pontjában meghatározott, maradék pozíciókra szóló visszavásárlási jogát.

Az ügyleti dokumentáció meghatározza, hogy a d) és e) pontban említett lehívási jogok bármelyike szerepel-e az érintett ügyletben.

A d) pont alkalmazásában a meghatározott időpontban történő lehívás nem strukturálható a befektetők által tartott hitelminőség-javítási vagy egyéb pozíciók veszteségviselését elkerülő módon, továbbá nem strukturálható a hitelminőség-javítást egyébként elősegítő módon sem.

- (6) Az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettséget vállalhat szintetikus értékpapírosítási felár fizetésére, amelyet a befektetők hitelminőség-javításként vehetnek igénybe, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) az értékpapírosítást kezdeményező által az egyes kifizetési időszakokra vonatkozóan hitelminőség-javítási célból vállalt szintetikus értékpapírosítási felár összegét az ügyleti dokumentáció tartalmazza a portfólió adott kifizetési időszak elején fennálló teljes egyenlegének meghatározott százalékában kifejezve (rögzített szintetikus értékpapírosítási felár);
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező visszakapja a szintetikus értékpapírosítási felárnak azt a részét, amelyet nem használtak fel a kifizetési időszakban felmerülő hitelezési veszteségek fedezésére;
 - c) az 575/2013/EU rendelet 143. cikkében említett IRB-módszert alkalmazó értékpapírosítást kezdeményezők esetében az évente vállalt teljes összeg nem haladhatja meg az alapul szolgáló kitétséggállományra vonatkozóan az 575/2013/EU rendelet 158. cikke szerint számított egyéves várható veszteségértéket;
 - d) az 575/2013/EU rendelet 143. cikkében említett IRB-módszert nem alkalmazó értékpapírosítást kezdeményezők esetében az alapul szolgáló portfólióra vonatkozó egyéves várható veszteségérték számítását az ügyleti dokumentáció határozza meg;
 - e) az ügyleti dokumentáció rögzíti az e bekezdésben előírt feltételeket.
- (7) A hitelkockázati fedezeti megállapodások teljesítik a következő feltételek valamelyikét:
- a) az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 4. fejezetében előírt követelményeknek megfelelő biztosíték, amely a hitelkockázatot az 575/2013/EU rendelet 214. cikke (2) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt szervezetek valamelyikére ruházza át, amennyiben a befektető kitétségéhez az említett rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súly rendelhető;
 - b) az e bekezdés a) pontjában említett bármely szervezet által nyújtott viszontgaranciával ellátott, az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 4. fejezetében előírt követelményeknek megfelelő biztosíték;
 - c) az e bekezdés a) és b) pontjában nem említett egyéb hitelkockázati fedezet olyan biztosíték, hitelderivatíva vagy hitelkockázathoz kapcsolt értékpapír formájában, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 249. cikkében foglalt előírásoknak, amennyiben a befektető kötelezettségeit az e cikk (9) és (10) bekezdésében előírt követelményeknek megfelelő biztosíték fedezi.
- (8) A (7) bekezdés c) pontjában említett egyéb hitelkockázati fedezet megfelel az alábbi követelményeknek:
- a) az értékpapírosítást kezdeményező érvényesíthető jogosultsággal rendelkezik arra, hogy a biztosítékot a befektetők fedezeti

kifizetésekre vonatkozó kötelezettségeinek teljesítésére használja fel, és e jogosultság érvényesíthetőségét megfelelő biztosítéki megállapodások garantálják;

- b) a befektetők érvényesíthető jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy az értékpapírosítás megszüntetésekor vagy az ügyletrészsorozatok törlesztésekor visszaszolgáltassák a kifizetési kötelezettségek teljesítésére fel nem használt biztosítékot;
- c) ha a biztosítékot értékpapírba fektetik, az ügyleti dokumentáció rögzíti az e célból elfogadható értékpapírok kiválasztási kritériumait, valamint a vonatkozó letétkezelési megállapodásokat.

Az ügyleti dokumentáció rögzíti, hogy fennmarad-e a befektetők kitétsége az értékpapírosítást kezdeményező hitelkockázatával szemben.

Az értékpapírosítást kezdeményező képesített jogtanácsos által kiadott jogi szakvéleményt szerez be, amely igazolja, hogy a hitelkockázati fedezet valamennyi érintett joghatóságban érvényesíthető.

- (9) Az e cikk (7) bekezdésének c) pontja szerinti egyéb hitelkockázati fedezet nyújtása esetén az értékpapírosítást kezdeményező számára jó minőségű biztosítékot kell rendelkezésre bocsátani, amely a következők egyike lehet:

- a) az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezetében említett, 0 %-os kockázati súlyozású, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok formájában nyújtott biztosíték, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:
 - i. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok hátralévő futamideje kifizetési napokhoz igazodik, de legfeljebb három hónap;
 - ii. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok a fedezett ügyletrészsorozat fennálló egyenlegének megfelelő összegű készpénzre válthatók;
 - iii. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat az értékpapírosítást kezdeményezőtől és a befektetőktől egyaránt független letétkezelő őrzi;
- b) harmadik fél hitelintézetnél készpénzben vagy az értékpapírosítást kezdeményezőnél letétbe helyezett készpénzben tartott biztosíték, amely legalább az 575/2013/EU rendelet 136. cikkében említett 2. szintű hitelminőségi besorolással rendelkezik.

A b) pont alkalmazásában, ha a harmadik fél hitelintézet vagy az értékpapírosítást kezdeményező már nem felel meg a legalább 2. szintű hitelminőségi besorolásra vonatkozó követelménynek, akkor a biztosítékot haladéktalanul 2. vagy annál magasabb szintű hitelminőségi besorolással rendelkező harmadik fél hitelintézetnél kell elhelyezni, vagy a biztosítékot az e bekezdés a) pontjában előírt követelményeknek megfelelő értékpapírokba kell fektetni. A jelen b) pontban előírt követelmények teljesítettnek tekinthetők az 575/2013/EU rendelet 218. cikkével összhangban az értékpapírosítást kezdeményező által kibocsátott, hitelkockázathoz kapcsolt értékpapírokban lévő befektetés esetén.

- * A Bizottság (EU) 2015/227 végrehajtási rendelete (2015. január 9.) az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról szóló 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 48., 2015.2.20., 1. o.).”

7. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben:

– az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak együtt, az e cikk (7) bekezdésében említett adatlap használatával értesítenie kell az ESMA-t, ha az értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben, a 23–26. cikkben, vagy a 26b–26e. cikkben megállapított követelményeknek (a továbbiakban: az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés).”

– a szöveg a következő mondattal egészül ki:

„Az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosítás esetén az értesítés az értékpapírosítást kezdeményező kizárólagos felelőssége.”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésnek tartalmaznia kell az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor arra vonatkozó magyarázatát, hogy milyen módon valósult meg a 20–22. cikkben, a 24–26. cikkben, vagy a 26b–26e. cikkben meghatározott egyes STS kritériumoknak való megfelelés.”

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység a 28. cikk értelmében felhatalmazott harmadik fél szolgáltatását is igénybe veheti annak ellenőrzése céljából, hogy az értékpapírosítás megfelel-e a 19–22., a 23–26., vagy a 26b–26e. cikknek.”

ii. a második albekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység a 28. cikk értelmében felhatalmazott harmadik fél szolgáltatását veszi igénybe annak értékelése céljából, hogy az adott értékpapírosítás megfelel-e a 19–22., a 23–26. vagy a 26b–26e. cikknek, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésnek nyilatkozatot kell tartalmaznia arról, hogy az STS kritériumoknak való megfelelést a felhatalmazott harmadik fél igazolta.”

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben valamely értékpapírosítás a továbbiakban már nem felel meg a 19–22., a 23–26., vagy a 26b–26e. cikkben meghatározott követelményeknek, az értékpapírosítás kezdeményezőjének és adott esetben a szponzornak haladéktalanul értesítenie kell erről az ESMA-t és az illetékes hatóságát.”

d) az (5) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA-nak a hivatalos honlapján jegyzéket kell vezetnie mindazon értékpapírosításokról, amelyek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor értesítette arról, hogy az értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben, a 23–26. cikkben vagy a 26b–26e. cikkben meghatározott követelményeknek.”

e) a (6) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 6 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.”

f) a (7) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 6 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.”

8. A 28. cikk (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 27. cikk (2) bekezdésében említett harmadik felet az illetékes hatóságnak kell felhatalmaznia annak értékelésére, hogy az értékpapírosítások megfelelnek-e a 19–22., a 23–26. vagy a 26b–26e. cikkben megállapított STS kritériumoknak.”

9. A 29. cikk (5) bekezdésében a második mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok [...]ig tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az illetékes hatóságok e bekezdés szerinti kijelöléséről.”

10. A 30. cikk (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

„d) az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítás esetében a 26b–26e. cikknek való megfelelés biztosítását célzó folyamatok és mechanizmus.”

11. A 32. cikk (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) az értékpapírosítás STS értékpapírosításnak minősül, és az adott értékpapírosításban érintett értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy különleges célú gazdasági egység nem teljesítette a 19–22. cikkben, a 23–26. cikkben vagy a 26b–26e. cikkben megállapított követelményeket;”

12. A szöveg a következő 43a. cikkel egészül ki:

„43a. cikk

Az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra vonatkozó átmeneti rendelkezés

- (1) Azoknál az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításoknál, amelyeknél a hitelkockázati fedezeti megállapodás [*hatálybalépés napja*] előtt lépett hatályba, az értékpapírosítást kezdeményezők és a különleges célú gazdasági egységek csak akkor használhatják az „STS” megjelölést vagy az „egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás” megjelölést vagy az említett kifejezésekre közvetlenül vagy közvetve utaló megjelölést, ha a 27. cikk (1) bekezdésében említett értesítés időpontjában teljesülnek a 18. cikkben és az e cikk (3) bekezdésében előírt követelmények.
- (2) A 27. cikk (6) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok alkalmazásának kezdőnapjáig az értékpapírosítást kezdeményezők a 27. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt kötelezettség teljesítése céljából a szükséges információkat írásban bocsátják az ESMA rendelkezésére.”
13. A 45. cikket el kell hagyni.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök